

УДК 347.73

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.01.54>

ОСОБЛИВОСТІ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Ігнатенко С.С.,*аспірант юридичного факультету
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»*

Ігнатенко С.С. Особливості спрощеної системи оподаткування в умовах воєнного стану.

У статті висвітлено правові аспекти і роль спеціальних положень спрощеної системи оподаткування, які було запроваджено на період дії в Україні воєнного стану з метою полегшення податкового тиску на суб'єктів господарювання та збереження фінансової стабільності країни. Наголошено на надмірній ліберальності законодавця до платників єдиного податку першої та другої групи, яким необхідність сплачувати єдиний податок покладено в залежність від їх власної волі. Вказано на те, що економічну доцільність переходу на застосування спеціальних положень спрощеної системи оподаткування, які надають можливість сплачувати податки за ставкою 2 відсотків з обороту та які стали доступними навіть представникам великого бізнесу, слід оцінювати у кожному конкретному випадку окремо, з врахуванням факторів маржинальності та втрати права на податковий кредит по товарам, придбаним у період застосування спеціальних положень спрощеної системи оподаткування. Висвітлено проблемні питання, пов'язані з переходом та перебуванням суб'єктами господарювання на спрощеній системі оподаткування із застосуванням тих особливостей, які введені на період дії воєнного стану, та надано пропозиції щодо їх удосконалення на законодавчому рівні.

Автор приходять до висновків: переваги діючої в Україні спрощеної системи оподаткування, які підтвердилися практикою її застосування з боку платників податків (спрощений облік, полегшений механізм визначення сум податку, одна форма звітності /за виключенням осіб, які одночасно є платниками ПДВ та, відповідно, мають дві форми звітності/), слугували підґрунтям для невідкладної адаптації цього спеціального режиму оподаткування до умов воєнного стану, як ефективного механізму забезпечення безперебійної роботи економіки держави у період війни; запровадження на період дії воєнного стану добровільної сплати платниками єдиного податку першої та другої групи сум єдиного податку, хоч і сприяє комерційній діяльності даної категорії платників податків, однак є занадто ліберальним пом'якшенням, що призводить до недоотримання місцевих

бюджетами сум єдиного податку від діючих платників з реальними доходами; набуття статусу платника єдиного податку за ставкою 2 відсотки, в окремих випадках, є найменш вигідним для платників третьої групи за ставкою 3 відсотки, які сплачують ПДВ, оскільки застосування спеціальних положень для цих платників зменшує їх податкове навантаження по єдиному податку тільки на 1 відсоток, що у грошовому вираженні може бути значно меншим від втрат по сплаті ПДВ у ціні товарів, які придбані у період застосування особливих умов оподаткування та які залишаться не реалізованими після завершення такого періоду (ситуація за якої податковий кредит не відновлюється); суб'єктам, які до обрання єдиного податку за ставкою 2 відсотків, де не застосовується обмеження по обсягам доходів, були платниками єдиного податку варто стежити за дотриманням річних лімітів обсягу доходу, встановлених пп. 291.4 ст. 291 ПК України, оскільки недотримання цих лімітів, з формальної точки зору, після припинення воєнного стану може бути витлумачено як втрата права перебувати на певній групі платників єдиного податку чи на спрощеній системі оподаткування загалом.

Ключові слова: спрощена система оподаткування, платники податку, єдиний податок, воєнний стан.

Ihnatenko S. Peculiarities of the simplified taxation system under martial law.

The article highlights the legal aspects and the role of particular provisions of the simplified taxation system, which were introduced for the period of martial law in Ukraine with the aim of easing the tax burden on business entities and preserving the financial stability of the country. The excessive liberality of the legislator towards taxpayers of the first and second groups of the single tax, who are required to pay the single tax at their discretion, is emphasized. It is indicated that the economic feasibility of the transition to the application of particular provisions of the simplified taxation system, which provide the opportunity to pay taxes at the rate of 2 percent of turnover and which have become available even to representatives of large businesses, should be evaluated in each specific case separately, taking into account the factors of

marginality and loss the right to a tax credit for goods purchased during the period of application of the special provisions of the simplified taxation system. Problematic issues related to the transition and stay of economic entities on the simplified taxation system with the application of those features introduced for the period of martial law are highlighted, and suggestions for their improvement at the legislative level are provided.

The author comes to the following conclusions: the advantages of the simplified taxation system operating in Ukraine, which have been confirmed by the practice of its application by taxpayers (simplified accounting, simplified mechanism for determining tax amounts, one form of reporting / with the exception of persons who are simultaneously VAT payers and, accordingly, have two forms of reporting/), served as a basis for the urgent adaptation of this special taxation regime to the conditions of the state of war, as an effective mechanism for ensuring the smooth operation of the state's economy during the war; introduction for the period of martial law of voluntary payment by single tax payers of the first and second groups of single tax amounts, although it promotes the commercial activity of this category of taxpayers, it is too liberal a relaxation, which leads to the underpayment of single tax amounts by local budgets from current payers with real incomes; acquiring the status of a single tax payer at the rate of 2 percent, in some cases, is the least beneficial for payers of the third group at the rate of 3 percent who pay VAT, since the application of special provisions for these payers reduces their tax burden under the single tax by only 1 percent, which in monetary terms, it can be significantly less than losses due to the payment of VAT in the price of goods that were purchased during the period of application of special tax conditions and that will remain unrealized after the end of such period (a situation in which the tax credit is not restored); subjects who, prior to the election of a single tax at the rate of 2 percent, where there is no limitation on the volume of income, were payers of the single tax should monitor compliance with the annual limits of the volume of income established by paragraphs 291.4 of Art. 291 of the Criminal Code of Ukraine, since non-compliance with these limits, from a formal point of view, after the termination of martial law can be interpreted as a loss of the right to be in a certain group of single tax payers or in a simplified taxation system in general.

Key words: simplified taxation system, taxpayers, single tax, martial law.

Постановка проблеми. Важливість дослідження аспектів практичного застосування спрощеної системи оподаткування зумовлено фактом впровадження законодавцем протягом першого півріччя 2022 року до цієї спеціальної системи

ряду кардинальних змін, які спрямовані на вдосконалення податкового законодавства з метою ефективного насичення внутрішнього ринку України товарами та послугами в умовах воєнного стану, введеного в Україні 24 лютого 2022 року. Прийняті в цей період зміни, з огляду на безпрецедентне для України розширення кола суб'єктів, які вправі обрати цю систему, спрямовані для підтримки ефективної та безперебійної роботи економіки держави у період війни. Такі зміни приймалися у певній мірі поспіхом, після початку військової агресії Російської Федерації проти України та під час дії воєнного стану, що свідчить про їх теоретичну неопрацьованість та про необхідність дослідження особливостей застосування спрощеної системи оподаткування в умовах воєнного стану з метою їх наступного удосконалення.

Стан дослідження. Спрощена система оподаткування була предметом дослідження у працях таких науковців, як Аністратенко Ю.І., Воронін Я.Г., Греца Я.В., Дьякон Ю.Г., Жужа М.К., Покатаєва О.В., Труш Ю.Т., Ткачик Л.П., Хлівна І.В., Юшко С.В. та інших вчених. В своїй більшості ці дослідження стосувалися довоєнного часу, тому є необхідним опрацювання особливостей спрощеної системи оподаткування в умовах воєнного стану. Недостатньо вивченими залишаються проблеми, пов'язані з переходом та перебуванням платників податків на спрощеній системі оподаткування із застосуванням тих особливостей, які введені на період дії воєнного стану, та можливість їх використання для відновлення та розвитку економіки у повоєнний час.

Метою даної статті є розкриття особливостей функціонування спрощеної системи оподаткування в умовах воєнного стану, визначення проблемних аспектів її застосування, вивчення питання використання особливостей спрощеної системи оподаткування для відновлення економіки країни після війни та внесення пропозицій щодо її вдосконалення.

Виклад основного матеріалу. Діюча в Україні система оподаткування, яка базується на справлянні семи загальнодержавних податків, чотирьох місцевих податків та двох місцевих зборів, створює значне податкове навантаження на сумлінних платників податків. Вказане призводить до неможливості суб'єктів малого підприємництва конкурувати із представниками середнього та великого бізнесу. Саме з метою підтримки малого бізнесу в Україні існує спрощена система оподаткування, яка не тільки зменшує податкове навантаження на цю категорію платників податків, але й полегшує для них порядок обліку та звітності по нарахуванню та сплаті таких податків. Практичне досягнення цієї мети здійснюється через застосування механізму стягнення податків і зборів, який передбачає заміну сплати окремих, чітко визначених на законодавчому рівні подат-

ків і зборів на сплату одного «єдиного податку» (п. 291.2 ст. 291 ПК України [1]).

Розкриття сутності цього спеціального режиму знайшло своє відображення також у правових висновках Верховного Суду, який зазначає: «спрощена система оподаткування не звільняє суб`єкта господарювання від виконання податкових зобов`язань зі сплати податків, встановлених у п. 297.1 ст. 297 ПК України, а запроваджує нові умови, порядок та механізм їх сплати, а також встановлює можливість відновлення їх сплати на загальних підставах у разі недотримання умов оподаткування за спрощеною системою» [2].

Науковцями відзначається, що запропонована в Україні модель спрощеної системи оподаткування сприяє розвитку малого і середнього бізнесу, оскільки забезпечує рівність організаційно-правових форм підприємництва, включає можливість поетапного переходу від одного рівня до іншого при зміні критеріїв відповідності, забезпечує об`єктивні умови, за яких рівень податкового навантаження чітко відповідає можливостям суб`єкта підприємницької діяльності сплачувати податки [3, с. 73].

Обрання цього режиму оподаткування, який представлений в Україні чотирма групами платників, є добровільним та залежить від власного рішення конкретного платника, за умови його відповідності вимогам, встановленим до платників єдиного податку. Аналіз груп платників єдиного податку та критеріїв їх розмежування дає можливість констатувати, що основою для поділу платників єдиного податку на певні групи є: обмеження за видами діяльності, гранично допустимий обсяг річного доходу та максимально допустима кількість найманих працівників (ст. 291 ПК України). При цьому, сільськогосподарських товаровиробників виведено в окрему четверту групу.

Фізичні особи-підприємці та юридичні особи, які перебувають на загальній системі оподаткування, свої доходи та прибутки повинні оподатковувати за базовою ставкою 18 відсотків. Тоді як, до прикладу, платники третьої групи сплачують від загального доходу тільки 3 відсотки у разі сплати ПДВ або 5 відсотків у разі включення ПДВ до складу єдиного податку.

Загалом, конкретні ставки єдиного податку встановлено тільки для платників третьої групи (3 або 5 відсотки, в залежності від наявності статусу платника ПДВ) та четвертої групи (ставки визначено п. 293.9 ст. 293 ПК України [1] в залежності від категорії земель платника та їх розташування). Натомість, для платників першої та другої групи на законодавчому рівні регламентовано лише максимально допустимі розміри ставок єдиного податку (не більше 10 % розміру прожиткового мінімуму та не більше 20 % розміру мінімальної заробітної плати відповідно). Встановлення ж конкретних ставок для цих груп

платників податків делегованого місцевим радам залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць.

Існування такої диференціації ставок для єдиного податку суттєво зменшує податкове навантаження на бізнес, який обрав для себе спрощену систему оподаткування. Також перевагою для цієї категорії платників, у порівнянні із суб`єктами господарювання, які обрали загальну систему оподаткування, є значне спрощення ведення обліку. До прикладу, для фізичних осіб-підприємців, які є платниками єдиного податку першої та другої групи, або є платниками третьої групи, які не є платниками ПДВ, законодавцем взагалі передбачено тільки необхідність ведення обліку доходів у довільній формі шляхом їх помісячного відображення.

У наукових колах стверджують, що економічний та соціальний ефект функціонування спрощеної системи оподаткування доводить доцільність її подальшого застосування та розвитку у практиці оподаткування суб`єктів малого бізнесу, а недоліки, виявлені у процесі застосування цього режиму оподаткування (обмеження видів діяльності; обмеження видів розрахунків грошовою формою; застосування спрощеної системи у схемах мінімізації), викликають необхідність його удосконалення і реформування [4, с. 126].

В цілому, обрання єдиного податку надає малому та середньому бізнесу низку таких переваг як: спрощення розрахунків, пов`язаних з визначенням сум податків; замість різноманітних форм податкової звітності за податками та зборами, які заміщуються єдиним податком, заповнюється одна форма звітності; спрощується ведення обліку доходів і витрат; надається право вибору сплати ПДВ [5, с. 184].

Через описані переваги та з метою підтримки економічної стабільності держави в умовах воєнного стану введеного 24 лютого 2022 року було ухвалено, зокрема, Закон України № 2120-IX від 15.03.2022 року [6], яким, з поміж іншого, на період дії воєнного стану на території України передбачено ряд новел до регулювання спрощеної системи оподаткування.

Першою новелою, яка почала діяти з 01 квітня 2022 року є те, що з цієї дати і до припинення або скасування воєнного стану, платники єдиного податку першої та другої групи мають право не сплачувати єдиний податок. Однак, покладання необхідності сплачувати єдиний податок платниками першої та другої групи виключно в залежність від їх власної волі («обов`язок» змінено на «право») негативно впливає на наповнення бюджету, оскільки навіть ті платники, які у період дії воєнного стану продовжують вести активну підприємницьку діяльність та отримують реальні доходи від такої, звільнені від обов`язку сплатити єдиний податок, що дає змогу недобросовісним

платникам зловживати цим правом. Доцільніше було б поставити можливість не сплачувати єдиний податок даною категорією платників податків у залежність від факту отримання ними доходу.

Необхідність сплати єдиного податку, як альтернативу описаному вище варіанту, можна поставити в залежність від місця провадження господарської діяльності та факту ведення на відповідній території бойових дій. Тобто дозволити не сплачувати тільки тим платникам, які свою підприємницьку діяльність провадять у межах адміністративно-територіальних одиниць на котрих ведуться чи велися бойові дії. Проте, цей варіант є менш раціональний, оскільки не враховує економічного фактору дохідності комерційної діяльності платника податку, який, опосередковано, вказує на наявність чи відсутність у платника реальної можливості сплатити податки.

Іншим нововведенням є встановлення на період дії воєнного стану для платників єдиного податку ставки 2 відсотків від загального доходу, яку можуть обрати фізичні особи-підприємці та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми незалежно від обсягу їх доходу та кількості осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах. Ця особлива група платників по своїй суті є третьою групою платників єдиного податку зі зниженою ставкою.

Описане нововведення жодним чином про скасування чи тимчасову відміну третьої групи, яка існувала до 01 квітня 2022 року, не свідчить. Адже, законодавець у п. 9 підрозділу 8 розділу XX ПК України вживає термін «платники єдиного податку третьої групи, які використовують особливості оподаткування, встановлені цим пунктом», що вказує на продовження існування іншого типу платників третьої групи, котрі відповідні особливості не використовують та котрі вправі й надалі займатися своєю підприємницькою діяльністю зі сплатою єдиного податку у розмірі 3 або 5 відсотків доходу.

Суттєвими відмінностями між платниками третьої групи, які використовують особливості оподаткування на період воєнного стану, та платниками третьої групи за ставкою 3 та 5 відсотків, є такі критерії:

➤ для платників єдиного податку за ставкою 2 відсотки зменшено обмежувальний перелік по видам діяльності. Цю ставку не можуть обрати: (1) суб'єкти, які здійснюють: обмін іноземної валюти; виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів; видобуток, реалізацію корисних копалин; (2) фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів; (3) відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку; та (4) фізичні та юридичні особи - нерезиденти.

➤ платники єдиного податку за ставкою 2 відсотки не мають права бути одночасно плат-

никами ПДВ. Це зумовлено тим, що платники, які використовують введені на період воєнного стану особливості оподаткування, звільнені від обов'язку нарахування та сплати ПДВ за операціями з постачання товарів (робіт, послуг), місце постачання яких розташоване на митній території України. Самі ж операції, здійснені платником єдиного податку за ставкою 2 відсотки вважаються такими, що не є об'єктом оподаткування ПДВ.

У суб'єктів господарювання, які на час переходу на сплату єдиного податку зі ставкою 2 відсотки перебуватимуть у статусі платника ПДВ, реєстрація платника ПДВ не анулюється, а призупиняється. З цих причин, обрання єдиного податку з 2 відсотковою ставкою не тягне за собою для платника ПДВ обов'язку здійснювати умовний продаж товарів/послуг, необоротних активів, згідно п. 184.7 ст. 184 ПК України, за винятком тих, які будуть використані у неоподатковуваних операціях та суми податку по яких були включені до складу податкового кредиту на дату переходу на третю групу зі ставкою 2 відсотки (п. 198.5 ст. 198 ПК України).

➤ для платників єдиного податку за ставкою 2 відсотки встановлено місячний звітний податковий період.

➤ гнучкий порядок переходу на сплату єдиного податку за ставкою 2 відсотки. Суб'єкту господарювання достатньо подати у паперовій або в електронній формі до контролюючого органу заяву затвердженого зразка про застосування спрощеної системи оподаткування. Розрахунок доходу за попередній календарний рік, як це передбачено для переходу на інші групи платників єдиного податку, ніж за ставкою 2 відсотки, подавати непотрібно. Статус платника третьої групи за ставкою 2 відсотки суб'єкт набуває з наступного робочого дня після подання заяви.

Право використання описаних особливостей у статусі платника єдиного податку за ставкою 2 відсотки за суб'єктом господарювання зберігається до останнього календарного дня місяця у якому настане факт припинення або скасування воєнного стану. Після закінчення цього періоду суб'єкти господарювання, які були платниками єдиного податку за ставкою 2 відсотки, автоматично вважаються такими, що застосовують систему оподаткування, на якій вони перебували до обрання вищеописаних особливостей оподаткування.

Одночасно з цим, платники податку не позбавлені права самостійно відмовитися від статусу платника єдиного податку за ставкою 2 відсотки з першого дня місяця, наступного за місяцем, у якому прийнято таке рішення.

Аналізуючи питання особливостей застосування спрощеної системи оподаткування в умовах воєнного стану з'ясовано, що до платників єдиного податку за ставкою 2 відсотки обмеження

щодо обсягу доходу не застосовується, що, на перший погляд, виключає необхідність таким особам слідкувати за обсягами їх доходів. Однак, відсутність прямої норми щодо неврахування цього обсягу доходу після припинення воєнного стану до обсягу річних лімітів доходу платників єдиного податку, які встановлено п. 291.4 ст. 291 ПК України, допускає в цій частині множинне тлумачення існуючого нормативного регулювання. На думку автора, перевищення під час застосування особливого режиму оподаткування, встановленого на період дії воєнного стану, річного ліміту по доходу, визначеного п. 291.4 ст. 291 ПК України, після припинення воєнного стану може бути витлумачено як втрата відповідними платниками права перебувати на певній групі спрощеної системи оподаткування (як-то: за ставками 3 або 5 відсотків) та виникнення у них обов'язку перейти на загальну систему оподаткування.

Окрім того, перехід на сплату єдиного податку за ставкою 2 відсотки може бути не вигідним для платників третьої групи, які є одночасно платниками ПДВ та сплачують єдиний податок за ставкою 3 відсотки. Адже, у період застосування ставки 2 відсотки податкове навантаження по єдиному податку для цих платників зменшиться тільки на 1 відсоток. Тоді як, внаслідок такого переходу, буде призупинено їх реєстрацію як платника ПДВ, що має наслідком втрату цими платниками після їх повернення на ставку 3 відсотки права на податковий кредит по товарам, які були придбані з ПДВ у період сплати єдиного податку за ставкою 2 відсотки та які після завершення воєнного стану залишилися не реалізованими. Тобто, може мати місце ситуація, за котрої втрати по «невідновлювальному» податковому кредиту будуть більшими, ніж економія 1 відсотку від доходу (обороту) на єдиному податку. При цьому, у відповідного платника завжди наявний додатковий ризик втрати тієї частини контрагентів, які мають бажання співпрацювати виключно з платниками ПДВ.

Також серед податкових експертів існує думка, що для суб'єктів господарювання з низькою маржинальністю, у яких в обліку фігурує суттєва компонента затрат, ставка 2 відсотки з обороту може бути непосильним податковим тягарем [7]. З огляду на це, економічну доцільність переходу на сплату єдиного податку за ставкою 2 відсотки та пов'язані з таким переходом ризики слід оцінювати у кожному конкретному випадку окремо, однак, особливу увагу цьому питанню слід приділяти тим суб'єктам господарювання, які спеціалізуються на реалізації товарів власного виробництва, отриманих внаслідок застосування процесів довготривалого виробничого циклу та з високою складовою затрат.

Поряд з цим, внаслідок лібералізації на період дії воєнного стану умов застосування спрощеної системи оподаткування, відповідний спеціальний режим оподаткування зі зниженою ставкою 2 від-

сотки став «доступним» великим суб'єктам господарювання, адже такі обмежувальні критерії щодо обсягу доходу та кількості осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником, до цієї категорії платників єдиного податку не застосовується.

Вказане у період війни підтримує роботу економіки держави, а у повоєнний час, за умови надання державою можливості застосовувати відповідні особливості після скасування воєнного стану, могло б сприяти залученню приватних інвестицій в Україну та відновити розвиток підприємництва. Незважаючи на це, оприлюднений Національною радою з відновлення від наслідків війни до обговорення проект Плану відновлення України [18] ініціативи щодо використання цього спеціального режиму, як одного із механізмів відновлення та розвитку економіки держави у повоєнний час, в собі не містить. Натомість, схвалений 19 грудня 2022 року Радою директорів Міжнародного валютного фонду розроблений Урядом України та Національним банком України Меморандум про економічну та фінансову політику на 2023 рік, передбачає скасування ставки єдиного податку в розмірі 2 відсотків, і відновлення довоєнного режиму для платників податків, які її обрали починаючи з 1 липня 2023 року [9].

Висновки. Результати дослідження можна узагальнити в наступні тези:

1) переваги діючої в Україні спрощеної системи оподаткування, які підтвердилися практикою її застосування з боку платників податків (спрощений облік, полегшений механізм визначення сум податку, одна форма звітності /за виключенням осіб, які одночасно є платниками ПДВ та, відповідно, мають дві форми звітності/), слугували підґрунтям для невідкладної адаптації цього спеціального режиму оподаткування до умов воєнного стану, як ефективного механізму забезпечення безперебійної роботи економіки держави у період війни.

2) запровадження на період дії воєнного стану добровільної сплати платниками єдиного податку першої та другої групи сум єдиного податку, хоч і сприяє комерційній діяльності даної категорії платників податків, однак є занадто ліберальним пом'якшенням, що призводить до недоотримання місцевими бюджетами сум єдиного податку від діючих платників з реальними доходами. Обов'язковість сплати єдиного податку для цих груп платників слід поставити в залежність від факту отримання ними доходів.

З огляду на це, раціональним є внесення змін до абзацу першого пп. 9.1 п. 9 підрозділу 8 розділу XX ПК України, шляхом його викладення у новій редакції наступного змісту: «фізичні особи-підприємці - платники єдиного податку першої та другої групи мають право не сплачувати єдиний податок за періоди, в яких такими особами не отримано дохід».

3) набуття статусу платника єдиного податку за ставкою 2 відсотки, в окремих випадках, є найменш вигідним для платників третьої групи за ставкою 3 відсотки, які сплачують ПДВ, оскільки застосування спеціальних положень для цих платників зменшує їх податкове навантаження по єдиному податку тільки на 1 відсоток, що у грошовому вираженні може бути значно меншим від втрат по сплаті ПДВ у ціні товарів, які придбані у період застосування особливих умов оподаткування та які залишаються не реалізованими після завершення такого періоду (ситуація за якої податковий кредит не відновлюється).

4) суб'єктам, які до обрання єдиного податку за ставкою 2 відсотків, де не застосовується обмеження по обсягам доходів, були платниками єдиного податку варто стежити за дотриманням річних лімітів обсягу доходу, встановлених пп. 291.4 ст. 291 ПК України, оскільки недотримання цих лімітів, з формальної точки зору, після припинення воєнного стану може бути витлумачено як втрата права перебувати на певній групі платників єдиного податку чи на спрощеній системі оподаткування загалом.

З метою усунення множинного тлумачення нормативного регулювання у цій частині, доцільно пп. 9.9 п. 9 підрозділу 8 розділу XX ПК України доповнити абзацом наступного змісту: «дохід, отриманий платником податку під час використання особливостей оподаткування, встановлених цим пунктом, не включається до суми граничного обсягу доходу, визначеного пунктами 291.4 статті 291 цього Кодексу».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 року № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>.
2. Постанова Верховного Суду від 19.08.2022 р. у справі № 826/10853/16. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/105825051>.

3. Греца Я.В. Зміст, правові засоби та межі податкового планування: зарубіжний досвід та українська практика: монографія. Ужгород: ТОВ «РІК-У», 2020. 420 с.
4. Греца Я.В. Правові аспекти застосування спрощеної системи оподаткування під час здійснення податкового планування. / Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки. 2020. Том 31 (70) № 1. С. 124–128.
5. Аністратенко Ю.І. Спрощена система оподаткування, обліку та звітності: переваги та недоліки. / Наше право. 2013. № 12. С. 180–184.
6. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану» № 2120-IX від 15.03.2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2120-20#Text>.
7. Бачило В. Оновлена «нова спрощенка»: зміни, переваги та недоліки / Електронний ресурс «ЛІГА.net». 06.04.2022 р. URL: <https://blog.liga.net/amp/user/vbachylo/article/44180>.
8. Повідомлення Офісу реформ Кабінету Міністрів України, опубліковане 22.07.2022 р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/opryliudneno-dlia-komentuvannia-rozdily-planu-vidnovlennia-ukrainy>.
9. Меморандум про економічну та фінансову політику, схвалений Радою директорів Міжнародного валютного фонду 19.12.2022 року. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/mvf-opryliudnyv-teksty-lysta-pro-namiry-ta-memorandumu-v-ramkakh-novoi-monitoringhovoiprohramy-dlia-ukrainy-pmb>.